

KOLO SÜRYOYO magazine

Zeitschrift der Syrisch-Orthodoxen Diözese von Europa

Nr. 67

MAI/JUNI

1989



قَوْلًا وَفِعْلًا، وَآمِنًا وَنَجِيًّا
خَاصَّ مَعَنَا مَعْلُومًا - سَاحِلُ الْوَقْفِ

KOLO SÜRYOYO – Avrupa Süryani kadim kültür yayın organı



5- رَهْا مِنْ قَلْبِنَا حَمْر
مَكْنَهْ مَلِيتَهْ فَهْ كَبْلَهْ
بَهْ قُنَا حَارِ حَا كَهْ
حَصْمَسَا: 60/40cm .

TAKVA SIRRI

(Takva Sırrı Büyüktür Tim.3:16)

Arapça yazan: Semmas Habib-Mısır

Türkçeye çeviren: M.H. Dolapönü-Mardin,1956

(XIV)

ELLİYEDİNCİ BÖLÜM

Soy serefi ile Övünmemek

Soy serefi ile övünme. Sen erdemli olmazsan, yüksek ve serefli baba soyu ile yüce(ereceler)sana ne yarar verecek ? Erdemliğin, ona ait olduğun gerçek seref olsun. Soyunun serefini bilbek istermisin ? Mezarları aç, orada çürümüş kemikler ve yıpranmış cesetler göreceksin. Eyub: "Çukura, babamsın. Kurda, anam ve kız-kardesimsın dedim". (17:14) Bir fakir adamın oğlu ve adsız bir kisinin torunu olarak temiz ve erdem olursan, esrafların oğullarından olarak haydut ve sefil olmandan iyidir. Ailen serif ve soyun saygınlı olur da sen fena huylu ve kötü yolda olursan, soyunun serefini kirletmiş olursun. Ailesi serif ve ataları saygınlı olmayıp fakat kendisi erdem ve ailesine seref kazandıran, sende iyidir. Çünkü seref kazanan, onu kaybedenden iyidir. Soyunun serefinden sana ne yarar var? Sende o sereften bir şey bulunmazsa, soyunun serefiyle övünmen, hakir ve fakir olduğuna işaret eder. Onunla zengin olmak için baskasının kinini kendine alırsın. Gerçekten haydut ve çıplaksın. Kendini süslemek için baskasının takımını geçici olarak alırsın. Bu geçici seyler sana yarar sağlamaz. Sen böylelikle, baskasının erdemliğini

gösterip ayıplarını ilan edene benzemis olusun. Seni serif eden soyun değil, iyiligidir;hasebin değil, çalışmandır.

Kurtarıcı babaları İbrahim,in soyundan olmakla övünün yahudilere İbrahim çocukları olsaydınız İbrahimin islerini yarpardınız dedi. (yuh.8:93). Soyunun serefine intisap ve ailenin ismini korumak istersen yürüdükleri gibi yürümelisin. Davud, hakir bir sülaleden idi. Fakat takva ve erdemliği ile, ailesine yüksek seref, izzet köşkleri inşa etmiştir. Fakat kıral olup kıralların sülalesinden gelen Ahap ne yaptı ? Çamurlu ve bulanık su, temiz kanaldan akarsa, ne yararı vardır? Hezekiel Peygamber yerusalemi azarlerken" baban Amori, anan Hitili" demesi (16:3), onların soyundan oldukları için değil : sşehvetlerini takip etmek içindir söyledi. Serif soylu olduğundan övünme. hakir bir aileden olan komsunu aşağı görme. hepimiz bir babadan değilmiyiz ? Eğer o serif ise,hepimiz esrafız ve hakir ise, hepimiz onun soyundan geldik. Seref, saygınlık ve izzetimiz için, göklü kıral allahın çocukları olmamız yeterlidir. Biz sevgi yolu ile onu babamız çağırıyoruz. Birbirimizin değil hepimizin babasıdır. Fakat sen kötü olursan, ne kader serif soylu olsan, "Siz babanız iblistensiniz ve babanızın heveslerini yapmak istitorsunuz". (Yuh.

8:44) sözünden baska isitmiyeceksin. İnsanın alçak babalardan olması, sitem ve asağılık sayılmaz. çünkü kendi isteğı ile bu soyu seçmedi. İmdi böyle olanı asağı görme. Erdem ve temiz olduğı için onu saymalı ve kendın gibi görmelisin. Sen kıral, emir yahut zenginolsaydın da insan-sın. O da ne kadar fakir ve hakir ise, senin gibi insandır. Belirti ve kuruntulardan baska sen ondan farklı değilsin. Cenabi hak, Saolu en küçük kabilelerden seçip israela kıral tayin etti. Kardeslerden kovulup bir zaniye kadından doğan yef-tahı Amunilerin elinden kurtarması için Israel oğullarına komutan seçti. (Hak. 11). Kurtarıcı; zengin ve hakimleri utan-dırmak için sagirtlerini, amirlerden ve es-raften değil: Avci, okumasız ve saygınlı olmiyanlardan seçti.

ELLİSEKİZİNCİ BÖLÜM

Cah VE Kuvvetle övünmemek

"Gururların küstahlığını sona erdireceğim ve korkunç olanların gururunu alçaltacağım." (Es.13:11). Rab buyur-mustur. Gücün ne kadar olusa, onunla övünme. Zira Rab gururlu ve korkunç olanları alçaltır. Gücüyle övünen cebbar Gülyad,1 silahsız olan Davud Rabbin ku-dretiyle öldürüp basını kesmedi mi ?. Mürennim: "Askerin çokluğu ile kurtu-lan kıral yoktur. Gücünün çokluğu ile yi-ğit serbest olmaz. Kurtulus için at bos sey-dir ve büyük kuvvetiyle kimseyi kurtar-maz".(mez.44:6).

Hikmet, kuvvetten ve hakim, cebbardan yararlıdır".(Hikmet 6:1). Doğru kuvvet ve gerçek yiğitlik,canın büyüklük ve kuv-vetidir. Yani, kötülükten baska seyden korkmaz ve denece ile sıkıntılara katlanır demektir. En üstün kuvvet budur, Allah beden kuvvetini hayvanlara da verdi. Ona ne kadar sahip olsan, kıvancın yoktur. Canın gücünde ise,serefin büyüktür. Se-nin hakkında ufak bir söz denildiğinde

köpürürsen, büyüklük ve gücü nasıl iddia edebilirsin? Sıkıntı ve afetlere sabırlı isen,sana bir tecrübe geldiğinde, sıkılma. Gerçekten güçlü isen, sana kötülük yap-a bağışlamalısın. Az bir sey için sıkılıp hiddetlenirsin, korkar, zaif ve güçsüzsün. Ağrı ve sehvetlerinden yenilmen, zaifliğı-ne yeterli bir delildir.

Gururlu bir ağılama seni yenerse, gücün ve büyüklüğün nerde kalıyor? Yiğit ve yü-rekli isen, düşmanlar seni yenmeden, me-zarin gücünü ve ölümün dikenini yen. Ey gücü ile övünün insan! Bütün övünmen bos. canın gücün ve yüreğin büyüklüğü önünde bir sey değil.

Günaha karsi duran, büyük güçlüdür be-denini kanaat sıfahiyle tutan, yiğit ve kah-ramandır. Kötü fikirleri ve fena düşünce-leri öldüren, zafer tacını takmaya sayan bir fatihtir.

ELLİDOKUZUNCU BÖLÜM

Beden güzelliğinin batıllığı

Hakim:"Letafet aldatıcıdır ve güzellik bos seydir," (Mesel. 31:30). Güzellik ya-ratıcının isleriyle ululanacak seylerdendir. Fakat onunla aldanalar çoktur. Allahı ululayacakları yerde onunla övünüyorlar. Abisalumun güzelliğı ve saçının letafeti, ölümüne sebep olmadılar mı? (2,Sam. 18:).

Küçük çocuklar, bir kitap yahut bir du-varda, güzel biur resim veya benzeri olmi-yan bir nakıs gördükleri zaman dehsete düşüyorlar ve uzun uzadiye sevinerek ona bakıyorlar. Çocuk olma. güzelliğe rasla-dığın zaman dehsete düşme. Ancak o gü-zellikteki yararlı öğretimi ve kutsal terbi-yeyi okumalısın. Yaratılanlarda her gördüğün, idrak edilmeyen yaratıcının güzellik denizinden bir damladır.

Bedenin güzelliğine değil, canın iç güzelli-gine bak. Ruh ve bedenin güzellikleri ara-sındaki farka dikkat et. Bedenden, Kurt

ALTMISINCI BÖLÜM

Fazla lüks Giyimlerle süslenmek

yiyeceği olan pis kokulu cesetten baska bir sey bulmuyorsun. Dısa değil, içteki güzelliğe bak. Dış güzelliğine aldanma, geçicidir. Onu, zaman değiştirir hastalık onu yitirir, ölüm yok eder. O güzel vücudu ve yesil baharın çiçeği gibi olan gençlik boyunu görüyorsun ? Bir gün gelecek, Kurt ve hasaretlere yem olacaktır. Ay gibi yüzü görüyorsun ? Bir zaman gelir, dilsiz ve sarı bir cesede dönecektir. O çekici koyun gözleri görüyorsun ? çökecek ve toprağa dönecektir.

Güzellik, insanı sesiz, sedasız aldatır. Ona fazla bakma. Senin gözlerine bekçi koy. "bütün insanlık ottur ve bütün güzelliği bir çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar. Çünkü üzerine rabbın soluğu eser." (Es.40:6,7).

Gençlik çiçeği, ihtiyarlıkta mutlaka kuruyacak. Geçek güzellik, devam etmeyen ve yok olan değil; ancak onu hastalık geğistirmiyen ve ölüm yok etmeyendir. Bu da ancak allahın süreti üzere yaratılmış; ölmeyen canda görünür. Bu ne büyük güzellik? Can görülmüş olsaydı ve güzelliğine baksaydık, maddi yarattığın bütün güzelliğini değersiz görecektik. İste özgün ve güzel kainatı görüyorsun. Fakat aralarında allahın süreti üzere yaratılmış bir sey yoktur. Yalnız can, benzeri olmayan bu güzellikle süslenmiştir.

Gerçek güzelliği seversen canını erdemlik ve iyi terbiye ile süsle alçaklık ve fena ahlak onu kirletmez. İyi sohbetli ince boylu, güzel vücutlu, fakat canı kirlilikte batmış, içi günahla bozulmuş ve fenalık çokluğundan siyah olmuş bir insanı görmek mühtemel olduğu gibi: çehresiz, boyca ve vücutçe ayıplı fakat canı erdemlikle süslenip nimetle ısıklanarak kutsal terbiyeyi giyinmiş bir zatıda görmek mümkündür. Artık dışa değil, daima içe bakmalısın.

Giyimden gaye, insanın vücudu örtülsün ve kış soğugu yaz sıcağından korunsun. Giyimde, bunlardan baska bir sey aramalı. Dış süse kaygı gösterme zira ne kadar güzel giyimlerle süslenesen, kır zambakları gibi güzel görünemezsin. "Suleyman bile bütün izzetinde onlar gibi giyinmedi" (Mat.6:29).

Resül: "Yiyeceğimiz ve örtüneceğimiz olursa, onlarla kanat etmeliyiz." (1Tim.6:8). Kadınların süsü hakkında resül Petrus: "Sizin süsünüz dışardan, saç örme, altınlar takma ve esvablar giyinme değil: fakat allah indinde çok değerli olan halim ve sakin ruhun fena bulma süsü ile olsun." (1Pet.3:3-4).

Paulus: "Kadılar, saç örgüleri ve altın yahut inciler yahut çok pahalı giyimler değil: Sade kıyafette, utangaçlık, saygı ve iyi islerle kendilerini süslenin." (1Tim.2:9-10).

Resüllerin kadınlara emri bu ise, sana ne kadar ziyade olacak ? distan süslü, içten kirli isen, sana ne yarar ? distan beyez, içten çürümüş kemiklerle dolu sıvanmış mezar gibi yahut " Altın ve gümüşle kaplanmış içten cansız put gibi" olmuş olursun (Hab.2:19).

Ne diye vücudunu batıl süslerle süsleyip fakat her keramette sayan canını çıplak bırakırsın ? Prensibin, hor görülmekten baska bir seye sayan değil. Ey güzel giyimi ile övünen ve kendini batıl süslerle süsleten! Bu batılılıklar sana neya yarar? Biraz sonra "senin altına kurtlar serilecek ve senin üzerine kurtlar örtecek." (Es.14:11). Dış süse ve lüks giyimlere olan kaygın, tanıyanların gözünde seni hakir ederler seni akıllı ve uslu sayacakları yerde, cahil ve saskın sayacaklar, seni hor görecekle. Keske gözlerini kurtarıcına ve senin isin çıplak haçlanana kaldırsaydın. Onu gözlerin önünde koysaydın, bu batılılıklara kaygı göstermiyerek canını gerçek süslemeye çalışacaktın.

ALTMISBİRİNCİ BÖLÜM

İnsanların isteğini aramamak

Resul:" Simdi insanların isteğini mi, yoksa allahın isteğini mi arıyorum ? yahut insanları hosnut etmeğe mi çalışıyorum ? Hala insanları hosnut etseydim mesihin kulu olmazdım. "(Gal.1:10). "Bilmiyormusunuz ki dünyaya dostluk, allaha dusmanlıktır."(Yak.4:4).

Kurtarıcı:"İnsanlardan izzet kabul etmiyorum. Fakat sizi bilirim ki. Kendinizde Allah sevgisi yoktur. Birbirimizden izzet kabul eder ve bir olan Allah'tan gelen izzeti aramazsanız, nasıl iman edebilirsiniz. "(Yoh.5:41-44).

Bütün hedefin yalnız allahın istediğini yerine getirmek olsun . İnsanların istediğini hiç bir suretle arama. Halk sana saygı gösterirse sevinme ve seni ihmal ederlerse sıkılma. Zira halkın kıvancı,senin iyiliğini arttırmaz ve ihmalleri, allah yanındaki değerinden eksiltmez. İnsanların sanıları galiba kördür. Hakkı bilmez ve çok şeylerde aldanır. Hakkını kaybetmemek için bütün işlerinde dünyanın izzetini ve insanların isteğini arama. Eğer iyi bir şey yap-

tınsa, o isin tamamlanması için sana yardım eden allaha sükret. seni seven ve senden razı olan bir topluluğa rastlarsan senin erdemliğin ve sendeki hak için olduğu değil, onların erdemliği ve haklarına saymalısın. Kendi kendine, benim durumumu bilseydiler, bu sevgiyi bana göstermezlerdi, söyle. Senden razı olmiyan bir kimse görürsen, onu kendi suçuna ve hak edisine saymalısın. Sendeki eğriligi düzeltmek için kendi kendine bak.

Bazı zamanlar onurun kırılrsa ve aşağılık gösterilirse, üzülme. Ancak halını rabba teslim et, tesellisini ve isteğini ara. Hakında fena bir söz denilse, kederlenme cesaret edip yaptığın şeyi söyleseler, sasılacak bir şey değildir. Söylenen söz asılsız ise, sana zarar getirmmez. İnsanların karşılığı hakir değersiz, çabucak geçer, tükenir. Onlardan armağanı bekleme. Hiç kimsenin ücretini kaybetmiyen allahtan armağanı dile. Sende değerli bir cevher bulunursa, değerini bilmiyen birisinden mi takdir edilmesini bekliyorsun ? Allah'tan baskasının isteğini nasıl arıyorsun ? çalışma ve yorgunluklarının değerini, insanlar değil: Allah bilir.

GAFLET

Atalarımдан sorunuz kimliğimi
Sorun onlara dinimi ve dilimi
Ne beni deęistirin ne benliğimi

Aslını kaybedene neler demeli
Sende, bizde haklısın söylememeli
Hep beraber araştıralım demeli

Uyanın Süryani kardedşler uyanın
Toz pembe ama boş rüyadan uyanın
Çok geç olmadan hep beraber davranın

Asalaklık hiç yakışmaz,bizlere
Bakın bu kulunuz ne diyor sizlere
Yazıklar olsun boşgeçen senelere
Yakup Ürün - Brüksel

M.ELIYO ODUNCU

* 01.01.1917
+ 27.05.1989



Kıymetli Pederimizin Cenazesine katılanlara sonsuz sükranlarımızı sunarız.

- Oduncu Ailesi -

BIZ VE ÇOCUKLARIMIZ

İTAAT,IN SORUNU

Circis Alkan Avustralya

İtaatın diğer bir sorunu, çocuklar dan olduğu gibi, ebevenlerdende beklenilen dürüstlüktür. Ufak bir Çocuga teori olarak itaatı izah etmek imkânsız. İtaata öneriler ve münasib cezalarla öğrenmesi gerekir. Dört yaşlari civari (Yabanilik Yaşı) iken, hernekadar manavi bir meziyetse de itaatın gerçek bir mesele olduğunu anlayabilir. Ona itaatın anlamını tanıştırmak için Heykeldeki Çocuk İsa,nin öyküsü ideal bir yoldur. Çok münasib bir öyküdür. Her ne kadar yaptığı iş yanlış değil idi isede, Meryem ile Yusuf,un istegine karşı bulunduğu bir andı. Ayrıca bunu eğer dördüncü emir " Ananı Babanı say " buyurduğu ile karşılaştırdığımızda çocuğa tanrı olduğu halde, İsa ile de buyuruğun geçerliğini gösterebiliriz. Onlara "tabi" olmak üzere, mutlak bir İtaatle, Nasiraya dönüşü akıl verici hikayesi düşündürücü olup çocukların hayatına yanıt verir

şekilde, mühtemelen onun ne gibi ev işlerinde paylaştığını, kasabası nasıl, veya misal olarak, iş saatları, yemek, dua, oyun ve ıstıraha gibi günlük programilede yanıtlar verebiliriz.

Kutsal Luka,ya göre: "İsa hikmette, yaşta ve nimette Tanrı ile insanlar gözünde ilerliyordu". Sözlerini okuyunca onlara, itaatın sadece tatbik edilecek kurallar değil, bir hikmet ve nimet yolu olduğunu görmelerine yardımcı olabiliriz. Ancak her diğer şeylerde olduğu gibi, buda tekrar tekrar tatbik edilmelidir. Büyük yanlışlıklardan biri itaatı bir ara istemek sonradan vazgeçmektir. Çoğu kez bu tutarsızlığımız şaşırtıcı ve onların inatçılığından ziyade kusurludur. Fakat Tanrı seni bize yerde iken muvakkatten bağışladı. Ve senin Aziz olmanı arzuluyor. Bundan böyle Aziz olmak için yardımcı olacak tüm şeyleri öğrenmeğe uğraşmalıyız. İtaat

bunlardan biridir.

Büyyüünce seninde öğretecek kimselerin olacak. Belki Çocuk veya yetişkinler kendin onu öğrenmedikçe, onlara onu nasıl öğretirsin ? Eger İtaatsız olursak (Kutsal) Aziz olabilmemizin imkânı varmi ? Her İtaat ettigin defa, gelecek seferki itaatımı Kolaylaştırıyor. Çünkü senin canın ona göre bir huy alışkanlığı kalıbına giriyor. Ve Tanrının sana itaatlı olman için gönderdiği nimetleri kullanmış sayılıyorsun. İtaatlı olmayı ancak didinerek ve onun için dua ederek alışabilirsin. Ona dua et. Yardımını dile o sana İtaatı sevmeni öğretebilir. Zira itaatsızlık yaradılışımızdan beri bizde mevcut olan bir huy.

İtaatsızlık ile (dikkatsizlik, ilgisizlik) arasında fark var. Yeri yokken ayırd etmeksizin ceza verebilmek tuzagına düşmek çok kolay. İtaatsızlık asiligin şeklidir. Oysa dikkatsizlik gayet beşersel bir zaifliktir. Tabiki bunun da terbiye edilmesine gereksinim vardır fakat aynı derecede değildir. Meşhür bir hanımın şöyle bir öyküsü vardır. Çok çocuklarından bir tanesine bir şeyi yapmasını defalarca hatırlattığı halde, çocuk dikkatini başka bir şeye çevirmiş, tekrar hatırlatınca kocası ona: " Hanımcığım bu 19 seferdir o çocuktan bunu istediğini duyuyorum, nasıl olurda ondan bu 20 defayı isteyecek kadar sabr ediyorsun ? O ise cevap verdi " fakat en son onu yaptı ya; Görüyorsun işte eğer 19 defa hatırlatmazsaydım 20 sinde onu yapmazdı. " ilgisizlik ile itaatsızlık arasındaki farkı sezmek için böyle bir anlayış lazım. Şüphesiz bu şekildeki anlayışlı hanımı meşhür bir anne kılar. Tanrı, yardım ve kayrasıyla bizi kendine çocuklarımızda kendine ve bize itaatlı olanlardan eglesin...

Eğer gerçekten samimi isek, şunu

ikrar etmeliyiz. çoğu kez itaatı bazan tamamen makul olmayan şeylerde de aramakla onu istismar ederiz. Onların itaatlı olmalarındaki yararı hatırlamak gerek. Evde alıştırılan itaatla ilerde Dünya kanunlarına riayet, ve yaşanacak cemiyet kurallarına saygılı olabilmeleri kanısındayız. Aslında bu şeyleri onlara sadece hapse girmezsinler diye alıştırmak istemiyoruz!. Onların itaatı özenerek sevmelerini isteriz. Zira yetke - icabı itaatle, tüm yetkiler ondan gelen Tanrıya itaat etmiş sayılırlar. Genel itaat selamete götüren yoldur.

İtaat genellikle o kadar tatlı değildir- ancak acıdır. Şaka değil çokda katıdır, şöyle olması gerek. Kolay olan şeyleri yapmakla büyümeyiz. Onlara İsa,nin Getsemeni bahçesindeyken ondan umulan itaatı yerine getirmek üzere ağlayıp kan terini döktüğünü hatırlatabiliriz. Yapması gereken zor şeyi ondan kaldırsın diye babasından yalvardı, fakat sonradan " Benim değil senin isteğin olsun". dedi. Çünkü tüm diğer şeylerden ziyade babasının isteğini yerine getirmektir. Sonradan İncillerde onun metamı ve ölüm öyküsü kaydolunca şöyle yazıldı: "O sona kadar itaat oldu".

İtaatsızlık olduğu yerde cezası olmalı. "Yüksek uygulayıcı" Rab,ten öğrenileceği gibi cezayı suça yakıştırmalı. Onları imtiyazlarından alıkoymalı, en iyi yollardan biridir. Çünkü bu meyanda itaatsızlık yapmazsaydılar neleri ne şekilde yapmaları gerektiğine dair düşünebilme mühleti hasıl olur. Verilen cezanın Tanrıya ve Ebevenlere alışılması gereken bir görev olduğu açıklanmalıdır.

Görüyorsunuz sevgili, anna ve babalarda tanrının isteğine itaatlı olmaları gerekir. Bazan istediğini yapmaga başıboş bırakmak senin için hoş bizim için daha kolay.

BÜYÜK BİR KAYIP

"Ölüme kadar sadık kal, sana hayat tacını vereceğim" (Vah.2,10)

26.2.1989 tarihinde İbrahim Tahincioğlu geçirdiği ani bir kriz sonunda, 73 yaşında gözlerini hayata yumdu. 1.3.1989,da İstanbul Süryani Kadim Ruhani Reisi sayın Metropolit Yusuf Çetin,in Başkanlığında Kilisemize mensup bulunan tüm Ruhani ve diyakosların katıldığı ve diğer Kilise Ruhani Reislerin yanı sıra, dini ve medeni Kurumların temsilcileri ve çok büyük bir kalabalığın iştirak ettiği görkemli bir törenle, Süryani Kadim Kozlu Mezarlığında toprağa verildi.

Bu nedenle Horiepişkopos Samuel Akdemir, yaptığı etkili bir konuşma ile, merhumun sosyal ve kültürel faaliyetlerine değinerek şöyle dedi: Bir toplumu yücelten ve onu dünyaya tanıtan o toplumda yetişen dirayetli ve kültürlü insanların faaliyetleridir. Kültürlü bir İnsan, çevresini aydınlatan bir meşaleye benzer..Böylece merhum İbrahim Tahincioğlu; kültürüyle, insani hizmetleriyle, Süryani toplumunu İstanbul,da tanıtan örnek bir liderdi. Merhumun dini inançlarının, gelenek ve göreneklerinin bir ifadesi olarak Mardin ve İstanbul Süryani Kiliselerinde uzun seneler yönetim Kurulu Başkanlığını Yapmış bu uğurda bir çok faaliyetleri olmuş, özellikle toplumumuza büyük hizmetler vermiş vefekar ve asil bir insandı. Sözkonusu kültürel faaliyetlerini kanıtlayan elimizde üç eser var. Bunlar:

1. Kilisemizin Nota Kitabı. 2. Merhum Mıtran Hanna Dölabönü,nün "Tarihte Süryaniler" Kitabı, 3. Mithat Sertoglu,nun



İSTANBUL

İBRAHİM TAHINCIOĞLU

"Süryani Türkler" diye yazdığı Kitap. Sosyal faaliyetlerine gelince: Tarlabası Meryem Ana Kilisesinin yeni inşaatına ve Kozlu Süryani Kadim Mezarlığına ilk temel Taşı atanlardandır. Buna paralel olarak Merhum, alçakgönüllüğüyle sempatik ve olgun kişiliğiyle çevresinin takdirini kazanmış müstesna bir şahsiyet idi.

Aynı zamanda merhum, son nefese kadar Allaha sadık kalmış, iyi bir aile babasıydı. Böylece ticari işlerinde durust, devlet ve vatanına sadık sağlam karakterli ve örnek bir vatandaştı. Bundan böyle, her ne kadar Merhum fani vücuduyla bizden ayrılmış isede, fakat imaniyle, iyi meziyetleriyle, insani hizmetleriyle maddi ve manavi eserleriyle daime bize muhatap kalacaktır. Onun ruhuna şad olsun.

Merhumun 15-40,i nedeniyle 19.3.1989,da sayın Metropolit Yusuf Çetin,in Kadıköy Moda Kilisesinde yönettiği Ayin esnasında Merhumun değerli meziyetlerini dile getirdi, Tahincioğlu Ailesine ve Ayına katılan büyük kalabalığa başsağlığı dileklerinde bulundu. Kilise Salonunda kendisi başta olmak üzere Tahincioğlu Ailesiyle beraber toplumun taziyelerini kabul ettiler.

HABERLER



SÜRYANI KURULUŞLARI

OCHSENFURT KİLİSE MECLİSİ

Süryani kilisesinin Tüzüğüne dayanarak, 2 Nisan 1989 tarihinde iki senelik devre içinde aşağıdaki kişiler kilise meclisine seçildiler:

Baskan : Abdulmesih Yüksel
2. Baskan : Gebro Can
Şekreter : İbrahim Akan, Murat Eroğlu ve İsa Çelik
Kültür : Melke Kılıç

Yeni kilise Meclisin üyelerine üstün başarılar diler.

- KOLO SÜRYOYO -

GÖPPINGEN

Göppingendeki Süryani Arami Derneğin yeni yönetim kurulu 01. 01. 1989 Tarihinde Göppingendeki Süryani Cemaati tarafından yeni yöneticilerin isim ve görev taksimatı.

Baskan : Gevriye (Gebrö) Aslan
B. Yardımcısı : Tuma Tulgar
Sekreter : Habip Demir
Kasacı : Aziz Tünç
Medrese Sorumlusu : Aziz Tok
Kültür Hizmetleri : Habip Demir
Sosyal Hizmetleri : Edip - Aram
Gençlik ve Spor.S. : Hapsuno Tuma
Müzik Sorumlusu : İbrahim İlyas
Federasyon, S. : A. Tünç, M. Dal
Yeni Yöneticilere üstün başarılar dileriz

- KOLO SÜRYOYO -

Göppingen Kilise Meclisi

1. 4. 1989 Tarihinde Göppingende yapılan toplantıda yeni bir kilise Meclisi kuruldu. Meclisin üyeleri arasında aşağıda sıralandığı gibi vazife taksimati yapıldı:

Baskan : Yuhanun Ürek
2. Baskan : Musa Bulaman
Sekreter : Cırcıs Bozdemir
Maliye İsleri : Maravge Tünç
Kültür İsleri : Musa Demir
Kilise İsleri : Afrem Tora
Sosyal İsleri : Tadaris Onaktuğ

Milli Meclis Üyeleri:

Asil Üye : İsa Demir
Yedek Üye : Maravge Tünç

Yeni kurulan Meclise muvaffakiyetler dileriz

-Kolo Suryoyo-

İSTANBUL

Almanyada tanınmış Ressam, M. Samuel Aksoy Murike-Stockstadt/Main, beraberinde Gabriel Kul 20.4.1989 tarihinde, İstanbulda Süryani metropolitini Mor Filiksinos Yusuf Çetin, i ziyaret ettiler. Kiyametli Resimlerinden birisini İstanbul Metropolitliğine hediye etti. Metropolitin Süryani milletinin uğruna yaptığı çalışmalarını sevinçle kalem, a aldı. İlgi çeken nokta: İstanbulun çeşitli kentlerinde, her ay Süryani Genç erkek ve bayanlara hususi bir toplantı yapıp onlara dinin, kültürün ve sevginin insanın hayatındaki rolünü anlatır.

i s t

BADENWÜRTTEMBERG

4.3.1989 Tarihinde Bietigheim - Bissingende seçilen yeni Kilise Meclisinin aşağıdaki listeye göre isimleri sıralanmıştır.

Baskan	: Orhan Akınan
2.Baskan	: Iskender Acar
Sekreter	: Gebro Tastekin
Maliye Isleri	: Semun Cansu
Kasör	: Sahin Ünverdi
	: Nuri Altunkaya
	: Yahkup Bayrak
	: Nuri Gürbüz
Kültür isleri	: S. Muse Can
	: Semun Aktas
	: Isa Coskun
Sosyal isleri	: Aziz Tolu
	: Efrim Vardi
Milli Mec.Üye.	: Edip Nuay
	: Abdo Tuğrul
Yedek Üyeler	: Efrim Ürün
	: Georo Tastekin

Badenwuttemberg,in yeni Meclis Üyeilerine üstün basarılar diler.

- KOLO SÜRYOYO -

WIESBADEN

Am 19. 11. 1989 wurde in Wiesbaden einen neuen Kirchenrat gewählt. Die folgende Personen representieren ihn.

- Yevse (Yusuf) Isık
- Lahdo Koç
- Metin Gündüz
- Sabo Kalyun
- Melke Bozdemir
- Yusuf Gündüz
- Murat Kaplan
- Abde Akgül
- Shamoun Görgis
- Musa Ercin
- Malke Georgos
- Abdulmesih Lahdo

Für die neue Mitglieder des Kirchenrates viel Erfolg wünscht

-Kolo Suryoyo-

HEILBRONN

Am 15.03.1989 sind die folgende Personen für den neuen Kirchenrat in Heilbronn gewählt:

Vorzsitzender	: Tuhanun Ürek
2.Vorsitzender	: Aziz Tolu
Schriftführer	: Haoib Turan und
	: Gevriye Özdemir
Kassierer	: Iskender Aslan
	: und Denno Araz
Jugend und Sport	: Melki Ağırman
Kültür u.Ausacnuß	: Musa Aras und
	: Melki Ağırman
Vert. bei ACK-	
Heilbron	: Aziz Aslan
Vert. im Vorstand	
vom Baden-Württ.	: Aziz Tolu

Viel Erfolg wünscht dem neuen Kirchenrat Heilbronn

- KOLO SURYOYO -

BIETIGHEIM-BISSINGEN

Suryani orthodox Hristiyan Derneği Bietigheim - Bissingen, 11.03. 1989 tarihinde yeni yönetim Kurulu seçildi. Seçilen Sahısların isim Listesini aşağıda sıralandı.

Baskan	: Çeio Tastekin
2.Baskan	: Yusuf Gökmen
Sekreter	: Suleyman Ünverdi
Kasacı	: Melki Un, Danho Ak-
	: gül
Spor	: Musa Doğan, Aziz
	: Acar
	: Bahri Ergul
Kültür	: Melki Un
Denetleme	: Hanna Ünverdi

مَكْتَبِ مَنَسْبِ هَا اَحْتَارِ لُحْ حَمْبَبِ:
 حَمْبَبِ هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 حَمْبَبِ هَا هَا حَمْبَبِ هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:

مَنْ اَبْنَا لِهَمْ حَمْبَبِ هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 حَمْبَبِ هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:

هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:

مَكْتَبِ هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:

هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:

هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:
 هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:

هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا هَا:

هَا هَا هَا



وَمَا أَكْبَرُ ضَلْطًا مَضَلًّا هَفَافًا وَمَقْبُولًا مَبْرُورًا هَاطِلًا
خَفِيفًا هَمَلًا مَهْلِكًا

فَبَلَّغْهُ مَهْلِكًا مَهْلِكًا
كَأَنَّهَا حَنْدًا مَقْبُولًا
خَلَا وَهَشَّاهُ أَوَّلًا
أَهْتَدَا وَقَاتِي لَأَوْحَبِّعُ
وَلَصَفَّعْتُهَا مَبْرُورًا
وَبَلَّغْتُهَا مَقْبُولًا
وَمَهْلِكًا مَهْلِكًا
جَعَلْنَا خَفِيفًا

مَلَا مَهْلِكًا

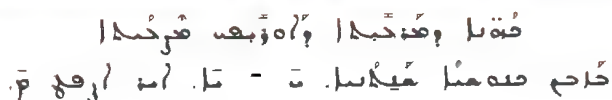
أَهْتَدَا مَهْلِكًا مَهْلِكًا
مَهْلِكًا مَهْلِكًا
وَهَشَّاهُ أَوَّلًا
مَقْبُولًا مَقْبُولًا
وَمَقْبُولًا مَقْبُولًا
وَمَقْبُولًا مَقْبُولًا
وَمَقْبُولًا مَقْبُولًا

مَهْلِكًا مَهْلِكًا
وَهَشَّاهُ أَوَّلًا
مَقْبُولًا مَقْبُولًا
وَمَقْبُولًا مَقْبُولًا
وَمَقْبُولًا مَقْبُولًا
وَمَقْبُولًا مَقْبُولًا
وَمَقْبُولًا مَقْبُولًا



صِلَا لِمَقْدُمَا وَبِلَا
 أَتَبَفَا حَمَلَا وَمَنْوَمَا
 وَجِبَالَا هَهُوْمَا حَاوَحَا
 وَكَلَمَا هَلَبُنَا حَبَالَابَا
 صَلَحَا لَبُؤَلَا وَمَصْمَمَلَا
 أَسَلَلَا لَفَفُوخَا
 هَهُوْمَا حَصَوَمَلَا هَهُوْمَلَا
 هَامَمَمَلَا مَمَكَمَلَا
 حَبَنَا وَمَنْوَمَا أَفَنَص وَمَهَلَابَلَا
 هَلَاوَه وَمَمَلَا مَعَن وَمَنْوَمَلَا
 لَبُؤَلَا وَمَصْمَمَلَا

22. وَيُؤْتِيهِمْ مِنْهُ ارْقًا مَر
جَعًا وَخُفًا مِمَّا فِي صُلُوعِهِ
مِنْهُ مَخْلُوعًا مِمَّا
يُؤْتِيهِمْ مِنْهُ لِيْلًا وَنَهَارًا وَمِنْهُ
أُفُوقٌ وَمِنْهُ لَابٌ هُوَ أَهْبَابٌ
حَبٌّ مِلًّا وَوَهْمٌ مُبِيلٌ
كَمُفٍّ مِمَّا يَمُنُّ أَتَبٌ
لَبُوكًا وَؤَبٌ مَصْفُوفًا
قَامَةٌ أَوْصَاعٌ مِثْلُهَا
مَنْجَبًا هَهُؤُنَا وَاهُؤُبُ
مَرْجَبًا أَسْ هَهُؤُنَا



- [illegible]

م۔ ل۔ امنہ۔ ارفاق م۔

[illegible]

اَلَمْ نَكُنْ لَكَ قَبْلَ هَٰذَا
 وَآءِ وَبَعْدَ هَٰذَا
 مَدِينًا مَّعًا وَمَعِي



أَمِ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ وَمَا كُنْتُمْ
 بِمُعْذِرِينَ عَلَيْهِ ۚ وَمَا يَسْتَأْذِنُ
 الْكَافِرُ عَلَىٰ أَنْ يَضْحَكُوا
 بِفُحْشِهِمْ ۚ وَكُلَّمَا دَخَلُوا
 مُسْجِدًا أَوْ عَلَمَ دِينِهِمْ
 مَا لَهُمْ مِنْ شَأْنِهِمْ فِيهِ
 وَلَهُمْ فِيهِ مِنْ أَعْيُنُهُمْ
 الْفِتْنَةُ ۚ فَهُمْ عَلَىٰ بُذُرٍ
 مُنْقَلَبٍ ۚ وَطُفَّ فِي هَذِهِ
 مَعَهُ ۚ وَكَانَ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
 وَكَانَ مُخْرَجًا إِلَىٰ جَنَّةٍ
 يَخْرُجُ إِلَيْهَا ۚ وَنُفِثَ
 بِهِ فِي الْبَيْتِ فَجَمَعَ
 بَيْنَهُمَا وَبَيْنَ أَهْلِهِمَا
 وَكَانَ بَيْنَهُمَا يَوْمَئِذٍ
 الْهَبَ ۚ فَكُنُوزُهُمْ فِيهِ
 حَرَّتْ الشَّجَرَةُ يَوْمَئِذٍ
 وَكُفُّوا أَعْيُنُهُمْ ۚ فِئْتُم
 عَلَيْكُمْ فَانقَلَبُوا وَبُذِلُوا
 لَوْلَا إِدْرَاسُنَا إِقْنَتُوا
 حَسْبَ الْكَافِرِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا
 فِي شَكٍّ ۚ

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ
 إِذَا سَأَلَ عَنْ ظُلْمٍ فُتِيَ
 بِهِ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ فِتْيَةٌ
 فَالْجَبَّارُونَ سَاءَ لَكُمْ

مَا هُوَ؟



وَيْلٌ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

هَؤُلَاءِ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَيْلٌ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَيْلٌ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

[illegible]

حَنِىْهَ لَهْ
 وَاتَا لَكَا حَنِىْ
 حَنِىْ وَحَنِىْ اَفَنِىْ مَهْوَسَا



اتَا لَكَا وَتَا مَعَكُم قَبَهْ لَهْ سَا كَم مَهْوَسَا هَفُتَا وَصَحَبَا
 حَمَطَا وَوَتَا

لَكَا وَابَكَمَهْ.
 وَتَا لَكَا اَهْ اَلْهَا، وَتَا
 مَحَبَبْ كَقَبَبْ هَوَتَا
 حَنِىْصِيْ اَلْهَا.
 وَتَا مَحَبَبْ مَهْ وَتَا
 مَحَبَبْ مَهْ وَتَا

مَحَبَبْ مَهْ وَتَا هَوَتَا
 مَحَبَبْ وَتَا وَتَا
 مَحَبَبْ وَتَا وَتَا
 مَحَبَبْ وَتَا وَتَا
 مَحَبَبْ وَتَا وَتَا
 مَحَبَبْ وَتَا وَتَا
 مَحَبَبْ وَتَا وَتَا



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَ بِحَبِيبِ رَسُولِهِ، وَ بِصَلَةِ الْمَلَائِكَةِ

أَلَمْ تَنْصَبْ أَيْ خَلِيفَتِي لَكَ إِحْمَدُ:
وَجَبَّ لَكَ أَيْ أَهْلَكَ خَلِيفًا كَمَ خَدَمُكَ:
مَنْ نَا بَسْمُكَ وَبِهِ نَهَذَا كَيْ أَيْ نَهَذَا:
وَأَمَّا كَيْ رَحْمَتًا قَالَا أَيْ كَيْ وَهَذَا:

أَلَمْ تَنْصَبْ أَيْ خَلِيفَتِي لَكَ إِحْمَدُ:
وَجَبَّ لَكَ أَيْ أَهْلَكَ خَلِيفًا كَمَ خَدَمُكَ:
مَنْ نَا بَسْمُكَ وَبِهِ نَهَذَا كَيْ أَيْ نَهَذَا:
وَأَمَّا كَيْ رَحْمَتًا قَالَا أَيْ كَيْ وَهَذَا:

خَلِيفَتِي مَحْمَدُ وَبِهِ خَلِيفَتِي جَاءَ خَلِيفَتِي:
وَهَذَا خَلِيفَتِي أَلَا وَبِهِ خَلِيفَتِي مَحْمَدُ:
وَهَذَا خَلِيفَتِي مَحْمَدُ وَبِهِ خَلِيفَتِي جَاءَ خَلِيفَتِي:
خَلِيفَتِي مَحْمَدُ وَبِهِ خَلِيفَتِي جَاءَ خَلِيفَتِي:

مَعَهُ مَحْمَدُ
خَلِيفَتِي

هَفَضُّهَا حَبَّتْنَا وَأَوَّيْبُهُ كَمَعَهُ كَحَهُ حَبُّهَا وَمَا وَصَّاهَا
هَوَّيْرُهَا حَلَّاهُ حَلَّاهُ تَعَبَّتْنَا لَاهُ كَاهُ حَلَّاهُ حَقَّبْنَا حَقَّبْنَا
إِنَّا.

حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ
هَوَّيْرُهَا حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ
حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ حَلَّاهُ

مُحَا فَالَ هَوَّيْبِي مَحَا هُنَا وَالْأَفْرَسِي حَاهُ
هَمُّهَا هَمُّهَا مَحَاهُ هَمُّهَا هَمُّهَا هَمُّهَا مَحَاهُ حَاهُ
مُحَبِّ مَحَبِّ مَحَبِّ مَحَبِّ مَحَبِّ مَحَبِّ مَحَبِّ مَحَبِّ مَحَبِّ مَحَبِّ
هَمُّهَا مَحَاهُ وَحَبِّ مَحَاهُ لَاهُ نَسَبَا حَاهُ

لَحَاهُ حَكَّتْنَا وَحَبِّ هَاهُ خَلَّاهُ كَمَ الْإِيْنَوَاهُ
حَاهُ مَحَاهُ هَاهُ حَكَّتْنَا هَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ
هَمُّهَا حَاهُ كَمَ وَالْأَفْرَسِي هَاهُ الْإِيْنَوَاهُ
حَكَّتْنَا وَحَبِّ مَحَاهُ حَكَّتْنَا لَحَاهُ لَحَاهُ

أَهْ مَحَبَّتْهَا لَاهُ هَمُّهَا فَالَاشْ أَوْبَاهُ
حَبُّهَا حَاهُ حَبُّهَا لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ حَاهُ حَكَّتْنَا
هَاهُ هَمُّهَا هَمُّهَا لَحَاهُ مَحَاهُ حَبُّهَا وَحَبُّهَا
وَحَبُّهَا هَاهُ وَحَبُّهَا لَحَاهُ لَحَاهُ مَحَبَّتْنَا

أَهْ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ
هَاهُ وَحَبُّهَا لَحَاهُ لَحَاهُ مَحَاهُ هَاهُ حَكَّتْنَا
حَاهُ وَلَا لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ مَحَاهُ مَحَاهُ مَحَاهُ
وَلَحَاهُ وَحَبُّهَا حَكَّتْنَا مَحَاهُ هَاهُ مَحَاهُ

أَهْ وَحَبِّ وَحَبُّهَا لَحَاهُ وَحَبُّهَا مَحَاهُ
هَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ لَحَاهُ
وَحَبِّ مَحَاهُ هَاهُ وَحَبُّهَا وَحَبُّهَا وَحَبُّهَا
وَلَحَاهُ حَكَّتْنَا وَحَبُّهَا وَحَبُّهَا وَحَبُّهَا

കളിക്കു കളിക്കാക്കു കളിക്കാക്കു

بومنا وحنه اهنر مهوفا - مهلابا

سَخَبْتُ صَفَا: مَا لَمْ يَسْمَعْهُ يَتْلُو وَيُحْيِي صَفَا وَوَسَا وَهَذَا
أَفْنَمَ حَمَلًا لَبَا: وَلَا فَمَحَ أَوْاسَ هَا أَبَا وَهَذَا وَالْحَا
حَلَقَا وَهَيَّئَا: أَمَّا وَأَوْفَعَا حَصَلَا وَصَعَلَا ج
هَيْمَ صَعَلَبَ هَهُ: سَبَّحَا هَ فَرَسَمَا سُخِّلَ هَهُ
لَحَقَا هَهُ: أَوْ جِي هَعَقَا هَهُ فَكَبَ مَحَلَّهَا
هَاهُ وَهَذَا خَامِبِي نَهَقِي هَهُ.

أَفَ إِنَّا وَنَدِدُ بِهِ رَبَّنَا ضَلالًا أَمَّا لَا لِيُحْشِيَهِمْ هَؤُلَاءِ
فَالَّذِينَ قَالُوا هَؤُلَاءِ يُؤْتُونَكَ الْمُلْكَ بِغَيْرِ حِسَابٍ إِنَّا
مُحْضَبُونَ هَؤُلَاءِ قُلُوبُهُمْ مُنْجَبِلَةٌ وَالَّذِينَ قَالُوا هَؤُلَاءِ
يُؤْتُونَكَ الْمُلْكَ بِغَيْرِ حِسَابٍ إِنَّا مُصْطَفَوْنَ هَؤُلَاءِ
قُلُوبُهُمْ مُنْجَبِلَةٌ وَالَّذِينَ قَالُوا هَؤُلَاءِ يُؤْتُونَكَ الْمُلْكَ
بِغَيْرِ حِسَابٍ إِنَّا مُصْطَفَوْنَ هَؤُلَاءِ قُلُوبُهُمْ مُنْجَبِلَةٌ

سَخِنَتْهُ اَوْ مَفْسِدَةً: خُذْ اِنَّا بِالْاَكْمَلِ كُنْجِبَا اَللّٰهُ:
 هَا اَلَا اَكْمَرُ قِنْدَ زَمَانٍ وَهَبْ وَامْنِ: هُوَ تَعْمَلُ وَحَجَبٌ مِّنَّا:
 اَلَمْ يَكُنْ هُنَا نَسِيًّا خَبْرًا: اَبَى سَخِنَتْهُ تَعْمَلُ بِهِ كَيْ وَسَبَّهَ اَل
 هَرَبَسَمَا: وَتَبَّاهُ تَعْمَلُ اَلَا اَلَا تَبْقَاهَا لَاحِقًا نَسِيًّا
 سَهْبَسَا: اَلَمْ يَكُنْ اَبَى وَهَجَلَهُ سَلَا جَبَى بِهِ مَكَلَا
 مَعْنَاهُ وَاصْنَا «ضَحِيحٌ وَلَا تَعْمَلُ» رَكِبْتُهُ هَا اَلَا خُلُوفٌ لَا
 هَذَا كَبْ» هَذَا اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ
 حَمْرٌ حَلَلَتْ خُذْ وَصَعْبِي حَمْرَانَا اَلَا اَلَا اَلَا اَلَا اَلَا اَلَا اَلَا
 اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ اَلَمْ يَكُنْ

مَقْبَلًا مِّنْ مِّنَا خُفَا إِنَّا وَنَعْمَ ۝ أَشَا وَكَبِ أَسْرَ حَقًّا
وَأَوَّعًا: ۝ أَمَّيْنَاكَ نَعْمَ ۝ نَعْمَ مَبِ حَقًّا وَحَقًّا وَحَقًّا
هَهُوْنَا: ۝ نَعْمَ ۝ لُزُوبِ مَتَّعًا مَّخْلُكًا: ۝ وَدُخَا مَحْمُنًا
وَمَصْرُفًا:

وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ إِذَا أُتُوا بِآيَاتِنَا إِذَا يُنَادُوا بِهَا قَالُوا هَٰؤُلَاءِ مَوَدَّةُ الْمُنَافِقِينَ هَٰؤُلَاءِ هُمُ الْمُتَكِبُونَ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا وَلَا يُغْنِي عَنْهُمُ كِبَرُ السِّنِّ وَلَا يُمْسِكُهُمُ فَتْرُ الْمَوْتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا
وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ إِذَا أُتُوا بِآيَاتِنَا إِذَا يُنَادُوا بِهَا قَالُوا هَٰؤُلَاءِ مَوَدَّةُ الْمُنَافِقِينَ هَٰؤُلَاءِ هُمُ الْمُتَكِبُونَ



معنا صلحہ احسن

[illegible][illegible][illegible]



ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ

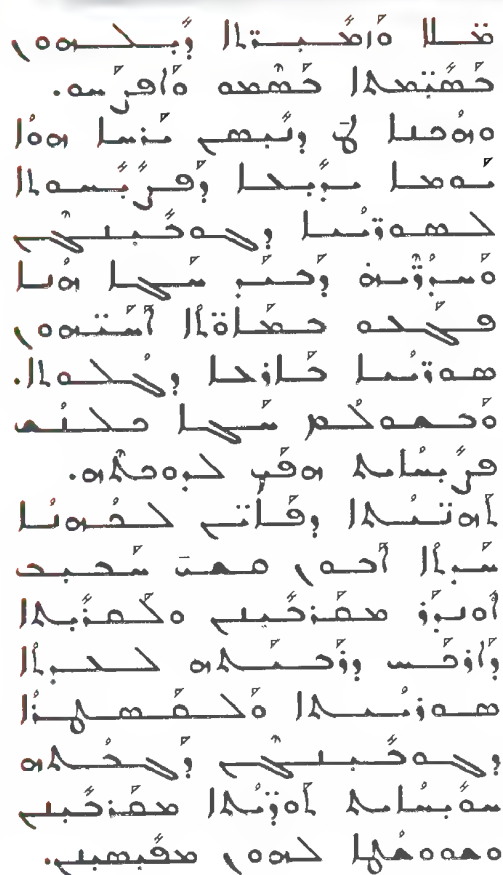
P. Melke Teber resametine katılan yüzlerce cemaat merasimi dikatle izliyor.

ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ

Ե ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ

ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ

ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ
 ՄԵՐԱՍԻՄԻ ՀԱՅՐԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԿԱՐԳԵՐ ՄԵՐԱՍԻՄԻ



سَحَبٌ مَفْتَدٍ لَهَا وَنَدَا
لَهَا كَيْفَ وَجَدَافًا
وَلَمَّا خَلَا حَبَابُهَا وَوَلَّاهُ
حَلَهُمْ سَيَا وَحَلَّاهُ
هَمَّوْنَا وَجَبَ وَهَمَّوْنَا
مَمَّوْنَا أَلْهَمَّاهُ. هُكَا
وَمَحَّا لَهَا تَنَادَا وَصَوَّغْنَا
حَبَابًا بَيْنَ حَقْلَا وَاصْبَتَا
وَجَبَّوْنَا وَجَدَّوْنَا
وَجَبَّوْنَا أَلْهَمَّاهُ خَبَّوْنَا
حَبَابًا وَجَبَّوْنَا فَزَمْنَا
وَاصْبَتَا حَلَا فَهَلَّوْنَا وَحَنَّنَا
وَصَمَّوْنَا سَلَا حَبَّ نَمَّوْنَا
حَبَابًا أَلْهَمَّاهُ نَكَبَّوْنَا
وَوَوَّوْنَا وَوَوَّوْنَا فَكَلَّا
وَجَبَّوْنَا وَجَدَّوْنَا حَبَّوْنَا
مَلَّوْنَا وَوَوَّوْنَا مَلَّوْنَا
لَصَمَّوْنَا وَصَوَّغْنَا حَبَّ

[illegible]

inok

م - ی - و - بُع - بُع - بُع

[illegible]



هه قىل هه وىل كچه به مچىم حقا هه خا و مچىم

P. Melke Teber resametine katılan yüzlerce cemaat merasimi dikatle izliyor.



هه وىل قىم حقا و مچىم سچىم هه وىل كچه به
زىم حقا هه خا و مچىم

Her yerden P. Habip Önder resamet merasimine katılan süryaniler büyük ilgi

izliyor.

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ
 ਅਨੰਤ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ - ਅਵਤਾਰ



ਹੇਤੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਹੋਇ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
 ਅਵਤਾਰ ਅਵਤਾਰ
 ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ

مَقْبَلًا أَوْ مَقْدَمًا وَمَقْبَلًا لَا
تَمُوتُ لَكَ فَهَكَذَا كَانَ
سَيِّدُ مَقْبَلًا: صَدَقَ وَفَعَلًا
مَا صَدَقَ: وَأَنَا مَقْبَلًا إِنَّا
هَآؤُنَا مَقْبَلًا إِنَّا. هَجَرَ سَبَّ
فَعَلًا بِحَقِّ أَقْرَبَةٍ: هَآؤُنَا
وَهَآؤُنَا كَيْ وَمَقْبَلًا: هَآؤُنَا
هَآؤُنَا وَمَقْبَلًا هَآؤُنَا مَقْبَلًا.
هَجَرَ هَآؤُنَا مَقْبَلًا هَآؤُنَا
وَحَسَمَ مَقْبَلًا بِحَقِّ
فَعَلًا مَقْبَلًا. هَجَرَ
مَقْبَلًا مَقْبَلًا هَآؤُنَا
وَهَآؤُنَا مَقْبَلًا. هَآؤُنَا
وَهَآؤُنَا لَسْنَا هَآؤُنَا.

حالا صدمه ها را جدا جدا بنویسید

112

أَحَدٌ أَقْبَسَ مِنْ حَارِبِهِمْ
خَلَا مِنْهُ مُتَدَا قَبِ الْكَبِ

لَهُ مَدَالٌ وَأَسَدَالٌ مَبَا
وَلَمَحَدَا حَتَّى هُوَا

وَأَصْبَغَ كَبِ: وَهَذَا أَسَدَالٌ
هُوَ وَكَلَهُ: حَسْبُهُ

مُتَدَا لَأَنَا مَبِيهٍ لَأَهْوَا؟
وَبُيْبِ أَجَبَ كَبِ: مُنَى.

وَصَحْبُ لُحْبِ أَسَدٍ هَلَا
بُيْبِ أَسَدٍ مَلَقَا هَلَا

سَلَكَهُ وَالْهَوَا. أَلَكِبِ حَتَّى
وَلَهُ خَلَقَا هَهُ هَلَكُوه

مُنَصَّدَا وَجَبَ خَبِ مُتَدَا:
لَا حَتَّى نَصَحْبِ ثَقَا:

هَافَا لَحَتَا هَوَقَ ثَقَا:
صَلَا وَكَصَصَا لَا مَعَصِبِ

صَلَا وَأَسَ مَلَقَا أَسَ
وَالْهَوَا هَلَقَا وَمُنَصَّدَا.

هَجَبَ مَدَالٌ وَبِ أَسَدَا هَلَا
كَبِ حَصْبَالَا: هَهُ وَصَلَا

حَتَّى مَسَهُ وَفَ هَتَا هَاتَسَدَا
هَوَهَوَا: هَهُ وَخَمَصَا حَسَمَعَا

حَتَّى. لَهْ كَبِيهٍ وَبِ
كَبِيهٍ مَقْدَا هَلَوَقَا حَوَا

مُنَصَّدَا وَمَصْقَبِ
بَسَالَكَبِيهٍ هَبَقَلَمِ

مَعَلَقَتِيهٍ لُخَا: هَخَلَا
وَلَا مَعَصِبِ حَمَصَدَا هَوَا

كَبِيهٍ حَتَّى مَبَرٍ وَكَلَبِ
كَبِيهٍ قُفَسَ هَوَا كَبِيهٍ

أَحَدٌ لَا فُصَّيْبِ هَهُ أَسَ
مَبَرٍ وَمَعَصِبِ.

هَبَقَلَمِ وَبِ هَوَقَا مَسَمَا
وَمَلَا وَحَصْبِ حَتَتَمَا هَوَا

هَتَا وَحَصْبِ كَبِيهٍ هَلَا
بُيْبِ لُحَ حَتَّى كَبِيهٍ هَلَا

أَوْبَقَا مَقَصَّ كَبِ
مَعَلَقَتِيهٍ هَوَا هَافَا حَقَلَا

مَصْمَرٍ حَتَبَا حَبَا حَبَا
وَالْهَوَا وَنَبَا هَفَتَا حَمَا

مَعْبَلَا حَصَمَلَا. هَلَا لَقَبِيهٍ
حَتَّى مَبَرٍ وَمَكَبَدَ حَبَا

بُيْبِ وَنَبَا هَمَقَلَسِبِ
مَقَدَا مَبَعَدَه هَمَقَلَسِبِ

لُخَدَا هَخَبَقَدَا: أَلَكِبِ
وَكَلَبِيهٍ لُخَدَا مَقَصَّ كَبِ

لُخَدَا حَتَّى لُحَا. هَوَهَوَا
حَتَبَدَا مَقَصَّ كَبِ حَبَقَدَا

حَتَّى وَنَبَا حَابَا. حَمَا لُخَا
حَتَمَا هَكَبِ: أَلَا حَا هَاجَبِ

حَتَمَا حَتَبَا: مَبَعَدَه
قَلَقَمَه وَمَدَا مَقَدَالَا. هَجَبِ

أَمَبَدَا أَسَ قَلَقَمَا
هَكَبِيهٍ هَوَا أَوَحَا هَمَلَا

هَلَا مَبَعَدَه حَتَمَا أَلَكِبِ
وَمَبَرٍ مَبَرٍ مَبَقَبِ هَهُ

هَمَقَلَسِبِ هَهُ. هَبَالَا أَسَ
بَحَبَا هَاجَبِيهٍ حَتَّى حَمَا

قَتَنِي أَلَكِبِ هَهُ هَكَبِيهٍ
حَسَدِيهٍ مَقَصَّ هَهُ

[illegible]

114

قصہ کا خلاصہ

[illegible]

متسالمين بعضهم مع بعض ٠٠٠ ومنهم الشيوخ ٠٠ الذين كانوا تولوا الكنيسة التي أنت تتولاها الى الآن ٠٠٠ (١٢) .

□ حسم النزاع في مجمع نيقية :

وهكذا استمرت الكنائس متمسكة بتقاليدها المكانية التي تسلمتها من الرسل ، وظل الخلاف قائماً بينها بل أيضاً تفاقم وتنوع ، ولكنه اعتبر خلافاً طقسياً لا عقيدياً ، فلم يعكر صفو السلام في الكنيسة . وحافظ آباؤها على الشركة الايمانية فيما بينهم الى أن حسم النزاع في مجمع نيقية المسكوني الأول (١٣) عام ٣٢٥ م الذي قرر : أن يكون الاحتفال بعيد قيامة الرب يسوع من الأموات يوم الأحد الذي يلي مباشرة البدر الذي يجيء في يوم الاعتدال الربيعي أو بعده ، علماً بأن الاعتدال الربيعي يقع دائماً في ٢١ آذار ، فإذا جاء هذا البدر في يوم أحد ، أجّل الاحتفال بعيد قيامة الرب للأحد التالي ، حتى لا يحدث الاحتفال به مع ميعاد الفصح اليهودي (١٤) وبعبارة أخرى أن يعيّد المسيحيون عيد القيامة يوم الأحد الذي يلي السبت لتمام بدر نيسان .

وظل المسيحيون يسرون على هذا الحساب حتى عام ١٥٨٢ م حين أصدر البابا الروماني غريغوريوس أمره بإلغاء استعمال التقويم اليولياني ، الذي نظمه يوليوس قيصر بمساعدة الفلكي سوسيجينيس عام ٤٦ ق م أو سنة ٧٠٨ من تأسيس رومية . وأحل محله تقويمه المعروف بالغريغوري الذي ترتب عليه تعييد الغربيين عيد القيامة قبل الشرقيين أحياناً عديدة بمدة تتراوح بين أسبوع وخمسة أسابيع . ومهما كان من أمر التقويم الغريغوري فانه فيما يتعلق بعيد الفصح المسيحي في حاجة الى تعديل لأن الفصح المسيحي بموجبه يقع أحياناً قبل الفصح اليهودي أو معه ، الأمر الذي لا ينسجم وتعاليم آباء الكنيسة الأولين (١٥) .

١٢ - تاريخ أوسابيوس (٥ : ٢٤) .

١٣ - الدرر النفيسة ص ٢٢٠ والطرفة النقية ص ٤٨ .

١٤ - الخريدة النفيسة في تاريخ الكنيسة للأسقف ايسيدوروس - القاهرة ١٩١٥ ج ١ ص ٢٩٥ .

١٥ - كنوز النعمة ج ٦ ص ٥١ - ٥٣ و ٥٦ وكتاب الدسقولية الذي وضعه بعض أجباز الكنيسة في القرن الثالث للميلاد غالباً ، مستندين في تأليفه الى التعاليم التي أخذوها عن أسلافهم الذين أخذوها عن الرسل الأظهر ، وهو مجموعة قوانين وأحكام ونظم كنسية ، نقل الى السريانية من اليونانية اللغة التي وضع فيها ، في زمن وضعه . ويوجد منه اليوم مخطوطة سريانية يعود تاريخها الى القرن الثالث للميلاد . نشره القس مرقس داود بالعربية في القاهرة عام ١٩٦٧ الطبعة الثالثة ص ٢٠٨ و ٢٠٩ .

القيصري (+ ٣٤٠) نص هذه الرسالة التي جاء فيها : « اننا نحتفل باليوم المضبوط دون اضافة أو حذف لأنه قد رقد في آسيا أيضاً أنوار عظيمة ، ستقوم ثانية في يوم مجيء الرب ، عندما يأتي بمجد من السماء ، ويطلب جميع القديسين * بين هؤلاء فيلبس أحد الرسل الاثني عشر ، الذي رقد في هيرابوليس ، وابنتاه العذراوان الطاعتان في السن ٠٠٠ وعلاوة على هؤلاء يوحنا الذي كان شاهداً ومعلماً والذي اتكأ في حضن الرب ، واذا كان كاهناً لبس الصدر المقدسة ، وقد رقد في افسس * وبوليكاربوس في ازميز الذي كان أسقفاً وشهيداً * جميع هؤلاء احتفظوا باليوم الرابع عشر من الفصح وفقاً للإنجيل ، دون انحراف ، بل متبعين قاعدة الايمان ، وأنا أيضاً بوليكراتس ، أصغركم جميعاً ، أتصرف حسب تقليد أقرائي ، الذين اتبعت بعضهم عن قرب ، لأن سبعة من أقرائي كانوا أساقفة * وأنا الثامن ٠٠٠ لذلك فأنني أيها الاخوة أنا الذي عشت خمساً وستين سنة في الرب ، والتقيت بالاخوة في كل العالم ، وتصفحت كل سفر من الكتاب المقدس ، لا أفزع من الكلمات المخيفة ، لأن الذين هم أعظم مني قالوا : يجب أن نطيع الله أكثر من الناس (أ ع ٥ : ٢٩) * وفي استطاعتي ذكر الأساقفة الذين كانوا حاضرين ، الذين استدعيتهم كرجبتكم ، والذين لو كتبت أسماءهم لجمعت سفراً ضخماً ، أما هم ، وقد رأوا حقارتي ، فقد وافقوا على الرسالة عالمين انني لم أحمل شعري الأبيض عبثاً ، بل كنت دوماً أضبط حياتي بالرب يسوع » (٩) *

وحاول فيكتور قطع العلاقة الأخوية والشركة الايمانية ، مع الكنيسة في آسيا الصغرى ، وسماها ، في رسائل له ، هرطوقية * فتصدى له أساقفة الكنائس من كل جانب ووبخوه على عمله هذا غير الشرعي ، ونصحوه بالعودة الى حفظ الاتحاد والسلام ، فراجع عما فعله (١٠) * ومن جملة الأساقفة الذين قاوموا فيكتور ونصحوه ، القديس ايريناوس اسقف ليون في فرنسا ، وهو من أساقفة الكنيسة الغربية نفسها ، فقد كتب اليه مبيناً ان الفروق الطقسية لا توجب قطع الشركة الايمانية (١١) ومما قاله : « ان الخلاف ليس في اليوم فقط ، بل في نوع الصوم أيضاً * وتنوع ذلك بين المحافظين لم يحدث الآن في أيامنا ، بل قبلنا بكثير في عهد أسلافنا * ومع ذلك جميعهم كانوا ولم يزالوا

٩ - تاريخ الكنيسة لأوسابيوس ك ٥ : ٢٤ *

١٠ - تاريخ سقراط ٥ : ٢٢ *

١١ - الطريقة النقية من تاريخ الكنيسة المسيحية للخوري عيسى أسعد حمص ١٩٢٤ ص ٤٩ *

في هذا الشأن بين القديس بوليكر بوس أسقف أزميز ونيقيطوس أسقف رومية عندما كان الأول في زيارة الثاني في رومية سنة ١٥٥ (٣) وعلى رأي بعضهم سنة (١٦٠ أو ١٦٣) ، وكان كل منهما يؤيد تقليد كنيسته ويعززه بنسبه اياه الى الرسل الأطهار ، فبوليكر بوس ينسب عادة كنيسته في ميعد عيد الفصح الى الرسولين يوحنا وفيلبس ، ونيقيطوس ينسب ذلك الى الرسولين بطرس وبولس (٤) ولم يستطع أحدهما أن يقنع الآخر باتباع رأيه فافترقا على سلام .

□ احتدام النزاع في هذا الشأن :

وقد احتدم الخصام في هذا الشأن سنة ١٩٠ م بين الأسقف الروماني فيكتور وأسقف أزميز بوليكراتس (٥) على عهد سيرا فيون أسقف انطاكية (٦) ذلك ان مجامع مكانية عديدة عقدت في أماكن شتى لبحث مسألة عيد الفصح ، منها مجامع قيصرية فلسطين ، وأورشليم ، والبنطس ، وغلاطية ، وكورنثوس ورومية ، وما بين النهرين (٧) . وبعد تبادل الرسائل اتفق أعضاء هذه المجامع ، وغيرها ، أن تراعى عادة تعيين عيد الفصح ، أي قيامة الرب من الأموات يوم الأحد ، وأن لا يُحل الصوم الفصحي الا فيه (٨) . غير أن كنائس آسيا الصغرى ، وفي مقدمتها كنيسة أزميز ، وأسقفها بوليكراتس . لم ترض بأن تغير عاداتها القديمة التي تسلمتها من الرسولين يوحنا وفيلبس ، ومن القديس بوليكر بولس أسقفها الشهيد . فكتب فيكتور أسقف رومية ومجمعه الى بوليكراتس اسقف أزميز يدعوه فيها الى تغيير عاداته في تعيين عيد الفصح . متهدداً اياه بقطع العلاقة معه ان لم يفعل ذلك ، ولكن بوليكراتس جمع مجعاً من خمسين أسقفًا ، أجمعوا على رفض طلب فيكتور ، واعتبار عمله غير شرعي بل تطاولوا وتعدوا على حقوقهم . وقد حفظ لنا المؤرخ أوسابيوس

٢ - الدرر النفيسة للبطريرك افرام الأول برصوم ، حمص ١٩٤٠ ص ٢٢٠ .

٤ - تاريخ الكنيسة لاوسابيوس القيصري ، ترجمة القس مرقس داود ، القاهرة ١٩٦٠ .
ك ٥ : ٢٣ - ٢٥ وتاريخ الانشقاق لجراسيموس مسرة - الاسكندرية ١٨٩١ ص ٦١-٦٣ .

٥ - الدرر ص ٢٢٠ .

٦ - تاريخ الانشقاق ص ٦٤ .

٧ - ويذكر سنكسار ٤ برمهانت ان مجعاً مكوناً من ثمانية عشر أسقفًا اجتمع بجزيرة بني عمر بهذا الشأن وتليت على أعضائه رسائل من جملتها رسالة سيرا فيون بطريرك انطاكية . وقرر الا يحتفل بعيد القيامة في غير يوم الأحد الذي يلي عيد الفصح اليهودي (كتاب السنكسار الخاص بانكنيسة القبطية الأرثوذكسية الشقيقة طبعة القاهرة ١٩٥١ م جزء ٢ ص ١٤) .

٨ - تاريخ أوسابيوس (ك ٥ : ٢٣ : ٢) .

خطايا العالم ، كما ان كلمة فصح بالسريانية تعني السرور فعيد الفصح المسيحي هو عيد البهجة والسرور بخلاص البشرية (٢) .

احتفل المسيحيون بهذا العيد منذ فجر المسيحية ، ولعله من وضع الرسل أنفسهم ، كما نفهم من كلام الرسوا، بولس القائل : « لأن فصحنا أيضاً المسيح قد ذبح لأجلنا اذاً لنعيّد ... بفطير الاخلاص والحق » (اكو ٥ : ٧ - ٨) .

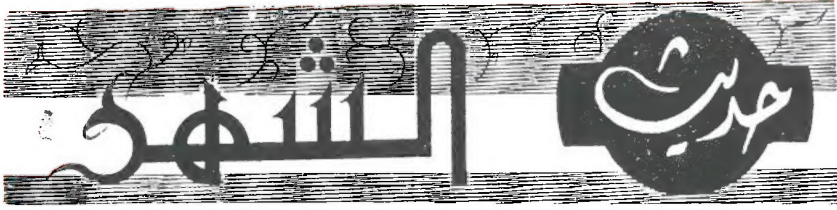
□ الاختلاف في ميعاد عيد الفصح :

غير ان المسيحيين اختلفوا في ميعاد هذا العيد . فكانت كنائس آسيا الصغرى ، وكيليكيا ، وسوريا ، وما بين النهرين ، تحتفل في اليوم الرابع عشر من شهر نيسان العبري القمري ، بتذكار صلب السيد المسيح وموته ، أيأ كان اليوم الذي يقع فيه ، وكانوا يصومون فيه طوال النهار ثم يتناولون العشاء الرباني في نهاية النهار تذكراً لعشاء الفصح الأخير الذي مارسه السيد المسيح . وكان صومهم ينتهي ذلك النهار ، ثم يحتفلون بتذكار القيامة بعد يومين في أي يوم صادف وقوعه ، أعني من دون مراعاة يوم الجمعة للصلب ، ويوم الأحد للقيامة . فكانت تعتبر أهمية اليومين في عددهما الشهري ١٤ و ١٦ نيسان اللذين فيهما بالتمام تألم الرب يسوع ومات ، وقام من الأموات .

أما كنائس الغرب . وبلاد اليونان ، ومصر ، والبنطس ، وفلسطين ، فلم تول أهمية لعدد اليوم من الشهر ، بل لاسمه الأسبوعي . فكانت تحتفل بتذكار الآلام والموت يوم الجمعة ، وتذكار القيامة يوم الأحد . ففي السنين التي لا يتفق أن يكون اليوم الرابع عشر من نيسان يوم جمعة تحتفل بتذكار الآلام والصلب والموت في أول يوم جمعة يلي هذا التاريخ ، ويبقون صائمين ، أي لا ينهون صومهم سوى يوم تذكار قيامة مخلصنا ، الذي كانوا يحتفلون به يوم الأحد . وهكذا كانت بعض الكنائس تعيّد بعد غيرها بأسبوع أحياناً عديدة .

□ ابتداء الحوار في شأن عيد الفصح :

استمر هذا الخلاف في الكنيسة سنين طويلة ولكنه لم يكن سبباً لالتشاق ولا حتى لتعكير السلام بين أهل الايمان . وقد جرى أول حوار



□ من مشاهير بطاركة أنطاكية :

النزاع في مسألة عيد الفصح

بمتم :

دراسة البطريرك نزاكاه الأول حواري

في ترجمة سيراقيون الأسقف الانطاكي التاسع (١٩٠ - ٢١١) يذكر المؤرخ الشهير يوحنا ابن العبري (١٢٨٦ +) في تاريخه الكنسي أن أساقفة اجتمعوا في اورشليم ، وبحثوا مسألة عيد الفصح ، وكتبوا الى كنائس آسيا الصغرى ليحتفلوا بعيد قيامة ربنا يسوع من الأموات ، يوم الأحد الذي يلي الفصح اليهودي ، كما تفعل كنائس رومية ، والاسكندرية ، وفلسطين ، فرفض بولكراتس أسقف افسس ، الازعان لهذا الرأي ، ومالاه سائر أساقفة آسيا الصغرى (١) .

وطالما نحن بهذا الصدد ، لا بد لنا من أن نتناول فيما يأتي بايجاز موضوع النزاع الذي أثير في تعيين موعد عيد الفصح .

□ مكانة عيد الفصح في الكنيسة :

احتل عيد الفصح المكانة اللاتقة فيه بين سائر الأعياد التي تحتفل بها المسيحية ، فهو أهمها لأنه تذكّار اتمام فداء البشرية بموت الاله المتجسد على الصليب ، وقيامته من الأموات في اليوم الثالث . ويسمى فصحاً ، لأن خروف الفصح اليهودي كان رمزاً للمسيح ، حمل الله الرافع

١ - التاريخ الكنسي لابن العبري بالسريانية ج ١ في ترجمة سيراقيون .

مجله سوریو

مجله دینی و تاریخی ادبی

ویرایش و تدوین: دکتر سید علی حسینی



مجله دینی و تاریخی ادبی
تصویرها: اثرشیرازی

قوله سوریو